

Inger Schoonderbeek Hansen, Tina Thode Hougaard og Peter Widell (udg.):
14. Møde om Udforskningen af Dansk Sprog, Århus 2012

Substantiviske prædikativer til persons subjekter

Karen Margrethe Pedersen
Københavns Universitet

1. Konstruktioner med prædikativer til persons subjekter

I moderne dansk skelner man mellem de to konstruktions-par (eller paradigmer):

- (1) han er klovn – de er klovne
- (2) han er en klovn - de er nogle klovne

I begge tilfælde har man substantiviske prædikativer til subjektet, og subjektet er et persons subjekt. Men betydningen er forskellig. Eksempel (1) betyder at han er klovn af profession, mens (2) betyder han er en klovn af opførsel eller væsen. (1) er således et objektivt udsagn, mens (2) er et subjektivt udsagn (en vurdering) (jf. GDS:888).

- (1) han er klovn – objektivt udsagn
- (2) han er en klovn – subjektivt udsagn

Den semantiske forskel fremgår blandt andet af, at man kan sige *han er en klovn*, *synes jeg*, men ikke **han er klovn*, *synes jeg*.

Ordet *klovn* kan altså bruges både subjektivt og objektivt. Men der er mange substantiver, der kun kan optræde som én af delene:

- (1) **han er fjols* – objektivt udsagn
- (2) **han er en botaniker* – subjektivt udsagn

Ordet *fjols* kan kun være subjektivt, og derfor kan det ikke hedde: **han er fjols*. Ordet *botaniker* kan kun være objektivt, og derfor kan det ikke hedde: **han er en botaniker*.

Karen Margrethe Pedersen

I de traditionelle dialekter og i ældre dansk – til langt op i 1800tallet – havde man imidlertid et tredje konstruktions-par. Her kunne man sige

(3) han er en botaniker – de er botanikere

selv om substantivet kun kunne forstås objektivt. Det kunne fx hedde (med autentiske eksempler):

herren dér er en botaniker
a er en morsingbo
da jeg var en dreng
er De en lutheraner?
hun var en datter af stadsmægler Buntzen

Man havde altså 3 konstruktions-par, her og i det følgende betegnet som (1), (2) og (3):

(1) han er botaniker – de er botanikere
(2) han er et fjols – de er nogle fjolser
(3) han er en botaniker – de er botanikere

Konstruktion (3) nævnes af Mikkelsen (1911:181 f.), og den beskrives af Aage Hansen (1927:52 ff.) som en ældre konstruktion. Men den er mærkeligt nok ikke med i Høysgaards syntaks (Høysgaard 1752), selv om den har været fuldt levende på Høysgaards tid, og selv om Høysgaard beskriver konstruktionerne (1) og (2) (Høysgaard 1752 § 608 og 627.3).

Konstruktion (3) optrådte i flæng med konstruktion (1). Det kunne altså også hedde (med konstruerede eksempler):

herren dér er botaniker
a er morsingbo
da jeg var dreng
er De Lutheraner?
hun var datter af stadsmægler Buntzen

Substantiviske prædikativer til personsubjekter

Spørgsmålet er nu, om betydningen af konstruktion (1) og (3) var den samme. Om (1) og (3) var syntaktiske varianter i variationslingvistisk forstand.

Det kan være vanskeligt at afgøre, fordi konstruktion (3) kun delvis hører til mit eget sprog. Men der findes to typer af konstruktion (3) i moderne dansk, og på baggrund af dem vil jeg argumentere for, at (1) og (3) ikke er varianter, idet (1) er en beskrivelse, mens (3) er en klassifikation.

(1) han er botaniker – objektiv beskrivelse

(3) han er en botaniker – objektiv klassifikation

Men først vil jeg præsentere nogle autentiske eksempler, dels fra ældre dansk og dels fra de traditionelle dialekter. De fleste dialekteksempler er fra mennesker født 1870-1910.

2. Udvalgte eksempler

Jeg har inddelt eksemplerne i klasser efter prædikativernes semantik.

Profession og stand

1500t .. bleff Esau en Iegere oc Agermand (Chr. d. III's bibel 1550, 1. Mos.25, 27)¹

Jeg er en Bonde (Chr. Pedersen 1515:200)

1600t .. Spurte hender, om hun war en Præste-Daatter (Leonora Christina 1674 ff.:58)

Det var og skiønt, var jeg ... en kellersvend (Peder Syv 1663:218)

1700t (Savonarola) blev i det Aar 1475 ... en Dominicaner-Munk til Bologna (Holberg, HolbO u. II *en* spalte 9763)

Hvorfor er jeg dog ikke en Physiolog (Johs. Ewald 1775:28)

¹ Eksemplet har Luthers bibeloversættelse 1545 som forlæg: *Und da die Knaben gros wurden, Ward Esau ein Ieger und ein Ackerman*. Konstruktionen findes således også i ældre tysk

Karen Margrethe Pedersen

1800t Herren der er en Botaniker (Oehlenschläger 1824 bd. 1: 58)
at fruén i huset var en skuespillerinde (Johanne Luise Heiberg
1855ff. bd. 1: 225)

dialekt mens a tjente dér og var en hyrdetøs (Vendsyssel)
så blev æ (jeg) en forsikringsmand (Sønderjylland)
hun er en gårddatter (Fyn)

Indbyggerklasse

1500t effterdi hendis Fader vaar en Ryslender (Anders Sørensen
Vedel 1575:cccxxxi)

1600t hun war en Iyde (Leonora Christina 1674 ff.:138)

1700t Jeg takker dig, O Gud! At jeg er fød en Græker (Holberg,
HolbO u. II *en* spalte 981)

1800t hun var en Romerinde (Gyllembourgh 1828:23)
Ogsaa han var en tysker af fødsel (Johanne Luise Heiberg
1855 ff. bd. 1:17)
Min farmoders fader Tolstrup var en jyde, min morfader
Hansen en højtysker, min mormoders fader Severin en kø-
benhavner (Oehlenschläger 1831:8)

dialekt hans kone er en nordmand (Lolland)
jösses, er Fader en jyde (sagt til præsten) (Møn)
han var en københavner (Fyn)

Aldersklasse

1500t y sin barndom wor han (Jesus) ett barn / oc giorde
barnegierning
(Hans Tausen 1539 bd. 1:lxiii)

1600t .. der (dvs. da) ieg war en Iomfru (Leonora Christina 1674
ff.:59)

1700t Fra jeg var et Barn, har jeg ... (Holberg, HolbO u. II *en* spalte
9730)

Substantiviske prædikativer til personsubjekter

dialekt Mens a var en dreng, boede der en kone ... (Vendsyssel)
jeg var en skoledreng (dengang) (Sjælland)
han var bare en horra (dreng) endnu (Bornholm)

Konfessionel klasse

1700t St. Peder, som da var en Lutheraner (mente), at det var ved
Troen alleene ...
(Holberg, HolbO u. *Lutheraner*)

1800t det er en Skade du er en Vantro, bliv en Muselmand
(B.S. Ingemann, ODS u. *Muselmand*)
Jeg hører du er en Jøde (Oehlenschläger 1824 bd. 1:314)

dialekt han er en jøde (Lolland)

Diagnostisk klasse

1800t Saaledes blev da Tyr en Krøbling (N.F.S. Grundtvig, ODS u.
Krøbling)

dialekt han fik sit ben brækket og blev en krøbling (Fyn)
den er en durkløber (om en ustyrlig eller hurtig hest)²
(Falster)
en hest kan være en krybbebider (Ærø)

Zoologisk klasse

1600t Hvor Bacchus er en Gud og Venus friit tilbedes (Peders Syv
1663:208)

1700t han var en Tvilling ... og havde en Tvilling-Broder ...
(Langebek, ODS u. *Tvilling*)

1800t Est du en Asa? – Forbout, min Fader, var en Jothun saa som
Du
(Oehlenschläger 1807:5)

² Overskriftens ”personsukjekter” omfatter også husdyr. Andre dyr er kun repræsen-
teret i den zoologiske klasse, jf. note 4, men kan måske også tænkes i aldersklassen.
Normalt vil man dog sige *det er en unge* om en vild fugl, og ikke *den er en unge*.

Karen Margrethe Pedersen

- 2000t du er et menneske, jeg er et menneske, fader er et menneske, moder er et menneske
(sagt af mig til et barnebarn der ikke vidste hvad et menneske var)
- dialekt er du en menneske, så svar; er du en djævel, så vig (Vestjylland)
du er jo en varulv (Sjælland)
katten her er en hankat (Vendsyssel)
for nu er jeg en tvilling (Langeland)

Relationel klasse

- 1500t Artus var ien konningh aff Engeland, han wand Rom (Ivan Løveridder:1)
- 1700t I har altid været en Ven af vor Huus (Holberg, ODS u. *Ven*)
- 1800t (hun) var en Datter af Stadsmægler Johan Buntzen (Biogr. Lex., ODS u. *Datter*)
- 2000t Jeg er en far til en studerende (Jyllandsposten, Korpus 2007)
- dialekt - ingen eksempler³

Som man kan se, findes konstruktion (3) stadig i moderne dansk i de to sidste klasser: zoologisk klasse og relationel klasse. Her kan man bruge introspektion og anvende kommutationsprøven.

3. Kommotation

De følgende eksempler udgør kommutationspar hentet fra den relationelle klasse.

- (3) han er en fætter til Peter
(1) han er fætter til Peter

³ Den relationelle klasse er næppe ugrammatisk i dialekterne, men man foretrækker åbenbart andre konstruktioner end konstruktion (3).

Substantiviske prædikativer til personsubjekter

(3) *han er en fætter til Peter* betyder, at han tilhører klassen af fætre til Peter – idet man kan antage, at Peter nok har flere fætre. Man kan også sige (1) *han er fætter til Peter*. Denne sætning implicerer ikke, at Peter nok har flere fætre. Den beskriver ham kun som Peters fætter. Der er altså en lille betydningsforskel på de to sætninger. Og ifølge min fortolkning består forskellen i, at *han er en fætter til Peter* er en klassifikation, mens *han er fætter til Peter* er en beskrivelse.

Forskellen kommer klart frem i de følgende kommutationspar:

- (3) *han er en fader til Peter
- (3) han er en fader til et handicappet barn
- (3) jeg er en fader til en studerende
- (1) han er fader til Peter

(3) *han er en fader til Peter* ville betyde, at han tilhører klassen af fædre til Peter – men det er en umulig antagelse, fordi man ikke kan antage, at Peter har flere fædre. Eller hvis man siger sætningen, har man dermed sagt, at Peter kan have flere fædre.

Man kan derimod sige (3) *han er en fader til en handicappet dreng* og (3) *jeg er en fader til en studerende*, fordi der findes flere fædre til handicappede drenge, og flere fædre til studerende. De udgør klasser.

Og man kan sige (1) *han er fader til Peter*, fordi det ikke implicerer at Peter har flere fædre. Det er en beskrivelse, ikke en klassifikation.

Betydningsforskellen på (3) og (1) kan også illustreres med et autentisk eksempel:

- (3) Saasom jeg er en Stifter af Skue-Pladsen her i Landet
(Holberg, HolbO u. *Stifter*)
- (1) såsom jeg er stifter af skuepladsen her i landet (konstrueret)

If. min fortolkning betyder eksemplet *jeg er en Stifter af Skue-Pladsen*, at Holberg tilhører klassen af stiftere. Han medgiver dermed, at der kan være flere stiftere. Og det er der rent faktisk, idet det var lederen

Karen Margrethe Pedersen

af det franske hofteater, Montaigu, der ansøgte kongen om at oprette en dansk skueplads på Grønnegadeteatret, hvorefter Holberg blev opfordret til at skrive til teatret. Havde Holberg skrevet *jeg er stifter af skuepladsen* havde han beskrevet sig selv som ene-stifter. (3) er en klassifikation, mens (1) er en beskrivelse.

I Holberg-Ordbog er der 16 citater, hvor Holberg skriver *den* og *den var stifter af det* og *det* uden artikel, men der er kun det ene eksempel, hvor han skriver *en stifter* med artikel.

Kommutationsprøven viser således, at der er kommutation mellem konstruktion (3) og konstruktion (1), fx mellem *jeg er en stifter af skuepladsen* og *jeg er stifter af skuepladsen*. Og kommutationsprøven viser, at konstruktion (3) er umulig i tilfælde, hvor der ikke foreligger en klasse, fx i **han er en fader til Peter*.

Der er altså en betydningsforskel på sætninger *med* artikel og sætninger *uden* artikel. Sætninger *med* artikel er klassificerende, mens sætninger *uden* artikel er beskrivende.

(GDS:888) kalder konstruktionen uden artikel *beskrivende*. Men Ole Togeby (2003:70 og 152) kalder den *kategoriserende*, og Lars-Olof Delsing (1993:32) kalder den *classifying*.

Men *jeg er stifter af skuepladsen* (uden artikel) betyder ikke 'jeg tilhører klassen af stiftere af skuepladsen'. Og *han er fader til Peter* betyder ikke 'han tilhører klassen af fædre til Peter'.

I nogle tilfælde kan der foreligge en implicit klassifikation. Hvis man siger *han er botaniker*, så har man implicit klassificeret ham som hørende til klassen af botanikere. Men det er kun implicit, ikke i det sproglige udtryk. Man kan sammenligne med konstruktioner med adjektiviske prædikativer:

- (1) han er fed – subjektiv beskrivelse
- (2) han er en fed – subjektiv klassifikation

- (1) han er kristen – objektiv beskrivelse
- (3) han er en kristen – objektiv klassifikation

Sætningen *han er fed* beskriver ham som fed. Implicit bliver han derved klassificeret som hørende til klassen af fede mennesker. Men sprogligt er der ikke tale om en klassifikation. Sætningen *han er*

Substantiviske prædikativer til personsubjekter

en fed – som det kan hedde i mange dialekter – er derimod eksplicit klassificerende. Det er den ubestemte artikel, der sprogligt gør *han er en fed* til en klassifikation.

Tilsvarende gælder med et objektivt adjektiv: Sætningen *han er kristen* beskriver ham som kristen, og er kun implicit klassificerende, ikke sprogligt. Sætningen *han er en kristen* er derimod en eksplicit klassifikation.⁴

Forskellen beskrivende / klassificerende kan generaliseres til de andre semantiske klasser af substantiver, fx:

- (1) han er botaniker – beskrivende
- (3) han er en botaniker – klassificerende

- (1) han er fynbo – beskrivende
- (3) han er en fynbo – klassificerende

- (1) han er krøbling – beskrivende
- (3) han er en krøbling – klassificerende

3. Oversigt over de tre konstruktionspar

I oversigt ser de tre konstruktions-par således ud:

(1) han er botaniker	de er botanikere	– objektiv, beskrivende
(2) han er et fjols	de er nogle fjolser	– subjektiv, klassificerende
(3) han er en botaniker	de er botanikere	– objektiv, klassificerende

I singularis skelnes i udtrykket mellem den beskrivende konstruktion (1) *han er botaniker* og de to klassificerende konstruktioner (2) og (3) – ved hjælp af artiklen. Men der skelnes *ikke* i udtrykket mellem subjektiv klassifikation (2) *han er et fjols* og objektiv klassifikation (3) *han er en botaniker*. Forskellen mellem (2) og (3) beror på substantivernes semantik (*fjols* over for *botaniker*). Og sammenfaldet mellem (2) og (3) kan ophæves ved substitution med pluralis.

⁴ Min undersøgelse omfatter ikke konstruktioner med attributivt adjektiv som *han er en fed dreng*, *han er et kristent menneske*, idet jeg først og fremmest er interesseret i at fremdrage og beskrive dialektale konstruktioner, som her konstruktion (3). Men det er klart, at undersøgelsen burde udvides til at inddrage de fællesdanske konstruktioner med attributivt adjektiv eller andre bestemmelser til substantivet.

Karen Margrethe Pedersen

I pluralis er sammenfaldene anderledes. Der skelnes *ikke* i udtrykket mellem objektiv beskrivelse (1) *de er botanikere* og objektiv klassifikation (3) *de er botanikere*. Men der skelnes mellem det objektive (1) og (3) *de er botanikere* og det subjektive (2) *de er nogle fjolser*. Der er således sammenfald mellem konstruktion (1) og (3) i pluralis. Men sammenfaldet kan ophæves ved substitution med singularis.

4. Konstruktion (3) i sproghistorisk perspektiv

Man kan undre sig over, at konstruktion (3) *han er en botaniker*, *han er en fynbo*, *han er en krøbling* osv. næsten er gået af brug. Dermed går man jo glip af en udtryksmulighed.

Det kunne tænkes, at det er muligheden for sammenfald med konstruktion (2), den subjektive, vurderende konstruktion, der har medvirket til at udrydde konstruktion (3). Visse substantiver kunne nemlig indgå i alle tre konstruktioner:

- (1) han er jøde – objektiv, beskrivende
- (2) han er en jøde – subjektiv, klassificerende
- (3) han er en jøde – objektiv, klassificerende

Det er ikke heldigt, hvis man siger *han er en jøde* i den objektive betydning (3), men samtalepartneren opfatter det i den subjektive betydning (2) og tror, at det er ment nedsættende – at det fx betyder, at han er pengegrisk, gerrig ol. (jf. ODS I. *Jøde* 2), eller at han er en bedrager (jf. Feilb. *jøde*). Men risikoen for misforståelser er nok lille, for konteksten vil formentlig vise, om *han er en jøde* var ment objektivt eller subjektivt.

Det er mere sandsynligt, at betydningsforskellen på konstruktion (1) og konstruktion (3) har været for ubetydelig i mange af de semantiske klasser, fx i eksemplerne *han er botaniker* / *han er en botaniker*; *han er fynbo* / *han er en fynbo*; *han er krøbling* / *han er en krøbling*.

At betydningsforskellen er lille kan illustreres af, at konstruktionerne undertiden er brugt i flæng:

Substantiviske prædikativer til personsubjekter

han war en Snedkiær aff hands Handværk; hans Fader haffde
arbejdet meget for mig i min welmagt, som oc haffde været
Snedkiær (Leonora Christina 1674ff.:122)

Johan von Werth var (oprindelig) en Bondedreng, General
Bech en Hyrde, Stallhantsch var Lakai og Feltmarskal Aldringer
var Kammertiener (Oehlenschläger 1824 bd. 2:8)

Der veksles her mellem klassifikation og beskrivelse, men uden klart
formål – undtagen måske netop at skabe variation i teksten.

Det er kun i den relationelle klasse, der er en væsentlig betydningsforskel
(jf. analysen ovenfor), og det er således næppe tilfældigt, at konstruktion
(3) er bevaret i netop denne klasse.

I det dialektale materiale ser det i øvrigt ud til, at konstruktion
(3) har forskellig resistens i de forskellige semantiske klasser: Der er
relativt mange eksempler i indbyggerklassen og aldersklassen (fx *han
er en fynbo; da jeg var en dreng*), men kun få eksempler i klassen
profession og stand (fx *så blev æ en forsikringsmand*). En forklaring
på denne forskel kan jeg ikke finde.

Den zoologiske klasse udgør et særtilfælde. Her er kon-
struktion (3) stadig mulig i både dialekter og rigsmål, til trods for
at betydningsforskellen mellem konstruktion (3) og (1) kan være
ubetydelig, som fx i *han er en tvilling* og *han er tvilling*. Der er dog
også forekomster, der specifikt handler om klassifikation. Eksemplet
*du er et menneske, jeg er et menneske, fader er et menneske, moder
er et menneske* tilhører således en situation, hvor hensigten var at
etablere en kategori eller klasse. Det forklarer, at den klassificerende
konstruktion er valgt. Tilsvarende gælder den situation, hvor jeg i leg
spørger et lille barnebarn: *Er du en dreng? Er du en pige? Er du en
kat?* osv. (Han siger nej til det hele med stor fryd). Det er tænkeligt,
at zoologiske betegnelser ofte bruges i eksplicitte klassifikationer⁵,
og at det er forklaringen på, at konstruktion (3) er bevaret i denne
klasse.

⁵ Eksplicitte klassifikationer finder man hyppigt i forbindelse med betegnelser for
dyr: *ræven er et rovdyr; en spidsmus er ikke en mus* o.l.

Karen Margrethe Pedersen

I den klassificerende situation er det ikke muligt at vælge den beskrivende konstruktion: **Er du dreng? *Er du pige? *Er du kat?* (så ville det handle om roller, ikke om zoologiske klasser). I andre situationer kan man vælge, fx mellem *han er en tvilling* og *han er tvilling*. Og i det følgende citat: *Loke var hverken as eller van og hverken lys eller mørk, - han var oprindelig jætte* har forfatteren (Villy Sørensen) noget overraskende valgt den beskrivende konstruktion frem for den klassificerende: *Loke var hverken en as eller en van* (Villy Sørensen 1982:14).

Konstruktion (3)'s tidlige historie er ukendt. Ubestemt artikel fandtes ikke i olddansk og forekom kun meget sporadisk i tekster før år 1300. Konstruktion (3) må således være opstået mellem 1300 og 1500.

Jeg har ikke samlet materiale fra denne periode. Og hvis man ville studere konstruktion (3) i den gammeldanske periode, burde det være i en større sammenhæng, omfattende brugen af ubestemt artikel generelt.

Kilder til ældre litteratur – med originalårstal og benyttet udgave.

- Ewald, Johannes (1775) *Levnet og Meninger* (Louis Bobés Udgave, udg. 1960 i Hans Reitzels Serie. Kbh.).
- Gyllembourg-Ehrensverd, Thomasine (1828) *En Hverdags-Historie* (udg. 1900 i Gyldendals Bibliothek for Hjemmet. Kbh.).
- Heiberg, Johanne Luise (skrevet 1855ff.) Et liv genoplevet i erindringen (udg. 1973 i 5. reviderede udgave ved Niels Birger Wamberg. Bind 1-5. Gyldendal. Kbh.).
- HolbO = *Holberg-Ordbog*. 1-5. (1981-1988). DSL. Kbh. (<http://holbergordbog.dk>)
- Ivan Løveridder* (ca 1500) i hs. Cod. Holm. K 47 (udg. 1869 i C.J. Brandt: *Romantisk Digting*. 1).
- Leonora Christina (skrevet 1674 ff.) *Jammers Minde* (Diplomatarisk udgave 1998 ved Poul Lindegård Hjorth og Marita Akhøj Nielsen). DSL. Kbh.
- ODS = *Ordbog over det Danske Sprog* 1-28. (1919-1956). DSL. Kbh. (<http://ordnet.dk/ods>)

Substantiviske prædikativer til personsubjekter

- Pedersen, Chr.(1515) *Jærtegens-Postil. Vinterparten* (udg. 1850 i C.J. Brandt og R.Th. Fenger *Christierne Pedersens Danske Skrifter. Første Bind*).
- Sørensen, Villy (1982) *Ragnarok. En gudefortælling*.
- Syv, Peder (1663) ”Hyrdesamtale mellem Haraldus og Sylvius” og ”Klingerim” (udg. 1969 i Erik Sønderholm: *Dansk Barokdigtning 1600-1750*. Gyldendal. Kbh.).
- Tausen, Hans (1535) Oversættelse af *De fem Mosebøger* (udg. 1932 i faksimile af DSL. Kbh.).
- Tausen, Hans (1539) *Postil 1-2* (udg. 1934 i faksimile af DSL. Kbh.).
- Vedel, Anders Sørensen (1575): *Den Danske Krønike. Saxo-oversættelse*. (udg. 1967 i faksimile af DSL. Kbh.).
- Oehlenschläger, Adam (1807) *Baldur hin Gode* (i *Oehlenschlägers Tragedier. National-udgave*, udg.1901 ved Torvald Ström. Kbh.).
- Oehlenschläger, Adam (1824) *Øen i Sydhavet 1-2* (udg. 1904 i Gyldendals Bibliothek for Hjemmet. Kbh.).
- Oehlenschläger, Adam (1831) *Ungdomserindringer* (udg. 1963 i Pios Kulturserie).

Kilder til dialektteksempler

- Feilb. = Feilberg H.F. (1886-1914) *Bidrag til en Ordbog over Jyske Almuesmål*. UJDS.
- Seddelsamlingerne til ØMO
- Teinnæs (manus) *Bornholmske måloptegnelser* (1920-1933). Digitaliseret manuskript ved Afdeling for Dialektforskning, Københavns Universitet.
- Transskriberede båndoptagelser af dialekttalende personer (født omkring 1870-1910, repræsenterende 150 sogne spredt i landet) i internt digitaliseret tekstkorpus på ca. 1.3 millioner ord ved Afdeling for Dialektforskning, Københavns Universitet.
- ØMO = *Ømålsordbogen. En sproglig-saglig ordbog over dialekterne på Sjælland, Lolland-Falster, Fyn og omliggende øer 1 ff.* (1992 ff.). UJDS.

Litteratur

- Delsing, Lars-Olof (1993) *The Internal Structure of Noun Phrases in the Scandinavian Languages. A Comparative Study*. Department of Scandinavian Languages. Lund: University of Lund.
- GDS = Erik Hansen og Lars Heltoft (2011) *Grammatik over det Danske Sprog*. København: DSL.

Karen Margrethe Pedersen

- Hansen, Aage (1927) *Bestemt og Ubestemt Substantiv*. København: Arnold Busck.
- Høysgaard, Jens (1752) *Methodisk Forsøg til en Fuldstændig Dansk Syntax* (udg. 1979 i Henrik Bertelsen: *Danske Grammatikere. Bind V*). København: DSL.
- Mikkelsen, Kristian (1911) *Dansk Ordføjningslære med sproghistoriske Tillæg* (genudgivet 1975 med register ved Erik Hansen mfl. København: Hans Reitzels Forlag).
- Togeby, Ole (2003) *Fungerer denne sætning? Funktionel dansk sproglære*. København: Gads Forlag.